

Hvordan takle andres unger?

Av og til støter man på barn som har en annen oppdragelse enn ens egne barn – og noen ganger oppstår det konflikter som følge av dette. Men hva kan man gjøre med en frekk unge som ikke er din egen? Er det lov til å korrigere andres barn? Og hva om den uoppdragne ungen er en venn av barnet ditt?

LA BARN A ORDNE OPP

Enten det er på lekeplassen, på gaten, eller sammen med venner - dersom et annet barn er frekk eller urettferdig mot ditt eget barn, er det fristende å gripe inn med det samme for å forsvare poden. Men det kan være lurt å avvente og se situasjonen an, for barn løser ofte sine egne konflikter uten innblanding fra voksne.

Det er godt mulig ditt eget barn enten ikke bryr seg om det andre barnet og finner på noe annet, eller at han løser problemet selv ved å stå på sitt og si i fra til opponenten at han hadde leken først eller at han ikke liker å bli kalt "dumming".

Hvis barnet ditt takler situasjonen på en måte du liker, sørg for å fortelle ham det i etterkant.

BENYTT SITUASJONEN I EGEN OPPDRAGELSE

Når du og barnet ditt er ute og blir vitne til et annet barns dårlige oppførsel, er det ikke stort du kan gjøre med det. Det vil sannsynligvis bli tatt svært dårlig i mot om du blander deg i oppdragelsen av et fremmed barn på gaten eller i en restaurant. For å unngå at ditt eget barn

skal tro at denne oppførselen er helt i orden, kan du benytte situasjonen til å forklare barnet ditt hvorfor du ikke liker det det andre barnet gjør. Bruk dårlig oppførsel som et eksempel i din egen oppdragelse.

IKKE TA IGJEN

Hvis det er du som blir offer for et annet barns frekke kommentarer, for eksempel at maten du serverer er vond eller ekkel, kan du, i stedet for å kjeffe på barnet, fortelle henne at du blir lei deg når hun snakker om maten du har laget på den måten. Kanskje var hun ikke klar over at kommentaren hennes kunne være sårende? Du kan også oppfordre henne til å ikke gjøre det igjen, ved å forklare henne at hun ikke trenger å spise det hun ikke liker, men at hun ikke skal klage over det du serverer.

Hvis du blir utsatt for et barns mer spontane og aggressive frekkheter, som "dumming!" eller "gå vekk!" eller lignende, kan du på samme måte ta barnet til side og si at du blir såret av kommentarene hennes.

NÅR DU MÅ GRIPE INN

Når situasjonen blir slik at du føler deg nødt til å gripe inn, forsøk å gjøre det uten å selv korrigere barnet. Hvis barnets mor eller far er i nærheten, kan du legge ansvaret over på dem, ved å fortelle dem hva som har skjedd. Forsøk å legg an en nøytral tone – ikke fortell dem at barnet deres har vært slemt, eller at de bør straffe det, men forklar situasjonen, for eksempel at barnet deres har sagt noe slemt til ditt barn. De fleste foreldre vil da snakke med barnet ditt, og situasjonen er løst. Noen foreldre vil reagere defensivt, og forsvare barnet sitt. Dersom det skjer, bør du gjøre ditt beste for å tøyse din egen reaksjon på den urettferdige behandlingen. Gjenta at du bare ville informere om det som skjedde, og ta barnet ditt bort fra situasjonen.

EN DÅRLIG VENN

En dårlig venn er vanskeligere å takle enn tilfeldige møter med uforskammede, fremmede barn. Ved et tilfeldig møte har man som regel valget å simpelthen forlate situasjonen. Når det uforskammede barnet er venn med ens eget barn, er det umulig å ignorere barnets oppførsel.

Det er vanskelig å forby vennskap mellom to barn, og skulle du likevel forsøke dette, vil du umiddelbart bli voldsomt upopulær hos begge barna, og kanskje også det andre barnets foreldre ettersom du signaliserer at du ikke liker barnet deres og synes at hun er uoppdragen. Dersom situasjonen er svært alvorlig, og du mener det andre barnet har en farlig innflytelse på din sønn eller datter, kan du vurdere hvorvidt det er aktuelt å flytte eller bytte skole. Det kan imidlertid være en enklere og bedre løsning å gå i dialog med "problembarnet" og/eller barnets foreldre.

Hvordan andre mennesker oppdrar sine barn, er ikke din sak. Men det er din sak hvordan folk oppfører seg i ditt hus. Derfor kan du på et hyggelig vis forklare vennen til barnet ditt hvordan du forventer at hun skal oppføre seg når hun er hos dere. Fortell henne at du synes det er fint at hun er venn med barnet ditt, og at hun er velkommen hjem til dere, men at dine grenser og regler gjelder i ditt hus. Dersom du gjør dette på et vis som gjør at hun ikke føler seg

latterliggjort eller rasket ned på, kan du lykkes i å få barnets respekt – og du etablerer en positiv relasjon til henne. Samtidig viser du ditt barn hvor dine grenser går – også i forhold til andre barn.

Kilder:

Dagbladet.no

Klikk.no

Babycenter.no

Aftenposten.no